

॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ इति आश्रमवा ० नैलकंठीये भारतभावं द्वितीयोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ ५४ ॥
 नददर्शतदा किंचिदप्रियं पांडुनंदने ॥ वर्तमानेषु सद्दृष्टिपांडवेषु महात्मसु ॥ १५ ॥ प्रीतिमानभवद्राजा धृतराष्ट्रो विक्रासुतः ॥ सौबलेयी च गंधारीपुत्रशोकमपा
 स्यतं ॥ १६ ॥ सदैव प्रीतिमत्यासीत्तनयेषु निजेष्विव ॥ प्रियाण्येव तु कौरव्यो नाप्रियाणि कुरुहहः ॥ १७ ॥ वैचित्रवीर्यनृपतौ समाचरत वीर्यवान् ॥ यद्यद्भूते च
 किंचित्सधृतराष्ट्रजनाधिपः ॥ १८ ॥ गुरुबालघुवाकार्यं गंधारी च तपस्विनी ॥ तं सराजामहाराजपांडवानां धुरंधरः ॥ १९ ॥ पूजयित्वा वचस्तत्तदकार्षीत्परवी
 रहा ॥ तेन तस्याभवत्प्रीतो वत्तेन स नराधिपः ॥ २० ॥ अन्वतप्यत संस्मृत्य पुत्रं तं मंदचेतसं ॥ सदा च प्रातरुत्थाय कृतजप्यः शुचिर्नृपः ॥ २१ ॥ आशास्ते पांडुपुत्रा
 णां समरेष्वपराजयं ॥ ब्राह्मणान् स्वस्तिवाच्याथ ह्रुत्वा चैव ह्रुताशनं ॥ २२ ॥ आयूंषि पांडुपुत्राणामाशंसत नराधिपः ॥ नतां प्रीतिं परामापनुन्नेभ्यः सकुरुहहः ॥
 ॥ २३ ॥ यां प्रीतिं पांडुपुत्रेभ्यः सदा वापनराधिपः ॥ ब्राह्मणानां यथावत्तः क्षत्रियाणां यथाविधः ॥ २४ ॥ तथा विदशूद्रसंघानामभवत्सप्रियस्तदा ॥ यच्च किंचि
 त्तदा पापं धृतराष्ट्रसुतैः कृतं ॥ २५ ॥ अरुत्वा हृदितत्पापं तं नृपं सो न्ववर्तत ॥ यश्च कश्चिन्नरः किंचिदप्रियं वा विक्रासुते ॥ २६ ॥ कुरुते ह्येष्यतामेति सकौतेयस्य धीम
 तः ॥ नराज्ञो धृतराष्ट्रस्य न च दुर्योधनस्य वै ॥ २७ ॥ उवाच दुष्कृतं कश्चिद्युधिष्ठिरभयान्नरः ॥ धृत्या तु षोडशैः स गंधारी विदुरस्तथा ॥ २८ ॥ शौचेन चाजातश
 त्रान्न तु भीमस्य शत्रुहन् ॥ अन्ववर्तत भीमोऽपि निश्चितो धर्मजं नृपं ॥ २९ ॥ धृतराष्ट्रं च संप्रेक्ष्य सदा भवति दुर्मनाः ॥ राजानमनुवर्ततं धर्मपुत्रमभिन्ना ॥ अन्वव
 र्तेत कौरव्यो हृदये न पराङ्मुखः ॥ ३० ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासप ० द्वितीयोऽध्यायः ॥ २४ ॥ वैशंपायन उवाच युधि
 स्थिरस्य नृपते दुर्योधनपितुस्तदा ॥ नांतरं ददशूराज्ये पुरुषाः प्रणयं प्रति ॥ १ ॥ यदा तु कौरवो राजापुत्रं सस्मारदुर्मतिं ॥ तदा भीमं हृदाराजन्नपथ्याति स पार्थिवः ॥
 ॥ २ ॥ तथैव भीमसेनोऽपि धृतराष्ट्रं जनार्दनं ॥ नामर्षयतराजेंद्रसदैव दुष्टवद्भुदा ॥ ३ ॥ अत्र काशान्यप्रियाणि च कारास्य वृकोदरः ॥ आज्ञां प्रत्यहरत्वा पिकृतकैः
 पुरुषैः सदा ॥ ४ ॥ स्मरन् दुर्मित्रितं तस्य वृत्तान्यप्यस्य कानि चित् ॥ अथ भीमः सुहृन्मध्ये बाहुशब्दं तथा करोत् ॥ ५ ॥ संश्रवे धृतराष्ट्रस्य गंधार्याश्चाप्यमर्षणः ॥ स्मृ
 त्वा दुर्योधनं शत्रुं कर्णदुःशासनावपि ॥ ६ ॥ प्रोवाचेदं सुसंरब्धो भीमः स परुषं वचः ॥ अंधस्य नृपतेः पुत्रामया परिघबाहुना ॥ ७ ॥

युधिष्ठिरस्येति ॥ १४ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥